

[Carsten Raft.]

Automobilbranchen. De fleste af dem er slaaet ud, og de er alle truet paa den ene eller anden Maade.

Der er mange Varer, der er livsvigtige for et moderne Samfund, og for adskillige gælder det, at vi er afhængige af Tilførslerne, og hvis Tilførslerne svigter, er vi afhængige af vore Lagre; men det er ganske forbløffende, i hvilken Grad det er omkring Benzinen, alle Besværigheder og Ulykker samler sig i denne Omgang. Det er saa forbavsende, at det er nødvendigt at foretage en Undersøgelse af Tingene og faa et Opgør. Det kan ikke være gjort med en Forhandling i et lukket Udvalg; det kan heller ikke være gjort med en tvangsindlagt, ensrettet Tale af Ministeren uden Diskussion bagefter, ganske særlig naar Talen var saa tynd som den, der gik i Radioen i Fredags.

Det maa paa Forhaand være klart, at der foreligger ikke her en Overrumpung. Det er ikke en Overrumpling, der har gjort Benzinsituationen saa umulig. Der er ikke sket noget uventet; der har ikke været nogen Overraskelser. Alle var klar over, at en Krig maatte komme, og over, hvad der nogenlunde maatte ske, naar en Krig kom. Der har været Uklarhed over de Ladninger, der udeblev i Begyndelsen af September. Paa de 4 store Selskabers Vegne udtalte Direktør Kraft den 22. September i en Erklæring — jeg beder Formanden om Tilladelse til et Par Citater nu og senere til Dokumentation af den Kritik, vi retter —, at

„ingen Ladning eller Dele deraf er forsvundet undervejs hertil, endsiges solgt til Udlandet“.

Men den 22. September siger Ministeren i sin Radiotale:

„Der viste sig imidlertid samtidig Vanskeligheder med Importen af fire Ladninger, der i alt skulde bringe ca. 30 Millioner Liter Benzin til Landet, og paa det Tidspunkt, da de første midlertidige Rationeringsbestemmelser blev givet, var det usikkert, om disse Ladninger kunde komme igennem — senere er een af Ladningerne kommet frem, medens Resten aldrig naaede hertil.“

Ministeren maa forlade mig, men jeg kan ikke se andet, end at der er en grov Uoverensstemmelse mellem disse to Udtalelser. Jeg vil bede Ministeren forklare, hvem der taler rigtigt. Men det er ikke afgørende. Selv om det saa er sket, at tre Ladninger er gaaet tabt, er der ikke sket andet, end hvad man maatte vente. To af

Selskaberne handler over England, et af Selskaberne handler siden 1933 af Valuta-grunde ogsaa over England. Det kan ikke være anderledes; med et Stof som Benzin, der i den Grad er et omstridt krigsøkonomisk Stof, og naar det er et krigsførende Land, man handler over, i den Grad som Tilfældet er med denne Vare, maa man vente, at det i Begyndelsen kan gaa i Stykker. Saa skete der endda det for Danmark heldige, at vi næsten tilfældigt fik et meget stort Tankskib ind lige i sidste Øjeblik, inden Lukningerne fandt Sted.

Vi har derfor ikke været udsat for Overraskelser. Vi har ikke været anderledes stillede, end vi maatte vente at være stillede. Rimeligvis udvikler Situationen sig ogsaa uden ubehagelige Overraskelser. Der er Benzin nok at faa i Amerika. Der har været Overproduktion i Maaneder inden Krigen, og fra Ministeriet har vi faaet at vide, at der er adskillige store Ladninger under Vejs, som ventes at ankomme i Oktober og November. Ministeren haaber, at de kommer frem, og der er Grund til at tro, at dette Haab gaar i Opfyldelse; det ser ud, som om den første oversøiske Ladning er kommet frem til Stockholm.

Men saa meget mere, naar ingen Overraskelser er budt os, naar vi kan vente og tro, at om en Maanedes Tid er det hele ved at komme i Gang igen, saa er det urimeligt, at Situationen i dette Mellemrum bliver et fuldkomment Sammenbrud.

Jeg synes, der er Grund til at spørge Ministeren, om han virkelig havde ventet, at denne Situation kunde forekomme, om den højtærede Minister — da der ikke skete nogen Overraskelser — virkelig havde regnet med, at det vilde ske, som det er sket, at man lammer Erhvervslivet for Titusinder af Mennesker, man standser alle Personautomobiler —, om det under den normale Udvikling, der har været, var den normale Forventning, Ministeren havde til Situationen.

En Betragtning af de Tal, Ministeren gav i sin Radiotale, viser tydeligt, hvor Fejlen ligger. Der var 80 Millioner Liter, da Krigen brød ud, siger Ministeren. Det er med et Forbrug af 1,1 Mill. l om Dagen i Virkeligheden et pænt Lager. Under normalt Forbrug varer det ca. 2 $\frac{1}{2}$ Maaned. Under en Rationering, som vistnok ingen finder urimelig under de Forhold, der er her i Landet, en Rationering hvor alle kan køre, en Rationering som Schweiz f. Eks. har indført det, vilde der have været Beholdninger nok til en 3—4 Maaneder, altsaa langt ud over den Tid, hvor Danmark venter